

berg), hvis Følelse i denne Sag jeg ogsaa høilig agter, feiler, naar han mener, at vi, efterat denne Lov eengang er bleven vedtagen, siden det skulde kunne blive istand til at forandre den, ifald det maatte vise sig, at der da var Stemning derfor. Jeg troer, at, er en saadan Lov først bleven til, betænker man sig vel paa at tage den frem igjen, for at give den Tillæg eller Forandringer. Naar en æret Landsstingsmand for 9de Kredts (Dahl) har sagt, at det, der var ham om at gjøre, det var, at Krigeren kunde have Visshed for, at han ikke vil savne den Understøttelse for sig eller Sine, som han behøvede, da maa han tillade mig dertil at bemærke, at jeg troer, at, dersom vore Krigere ikke gaae i Kampen med en anden Bevidsthed end den, at der vil blive forget tarveligt for dem, og efter deres Død for deres Efterladte, da vil deres hele Begejstring for Fædrelandets Sag maaskee ikke have stort at betyde. Jeg troer, at den skal udspringe af en ganske anden Rod, af en ganske anden Kilde, jeg troer, at den Bevidsthed hos dem, at hele Folket lever og føler med dem, og ikke vil lade dem savne den Bistand, som de og Deres ville behøve, at denne moraliske Bevidsthed skal styrke dem i en ganske anden og langt højere Grad end den, som Lovens Visshed kan give dem (Ja! Ja!). Men, som jeg har bemærket, jeg er aldeles enig deri, at der bør og skal og maa være en Lov i dette Anliggende, at der maa være en Lov, som gennem de kommende Tider kan betrygge dem, der have Udgang til en saadan Hjælp af Staten. Men jeg troer, at vi vel skulle vogte os, for at give denne Lov nu med en altfor hurtig Beslutning, uden at have noie prøvet og undersøgt Alt, hvad der staaer i Forbindelse dermed, og gjort os bekendte med alle de forskjellige Foranstaltninger, som ere trufne, for at virke til det samme Maal. Jeg troer, at først naar man har overbevist sig om og undersøgt, hvorledes denne Samvirken kan opnaaes, og ogsaa det først kunde sies, jeg gjentager det, naar vi atter samles, først da kunne vi tilveiebringe en god, en nyttig, en gavnlig og en heldbringende Lov i denne Retning. Det er derfor, som sagt, at jeg stemmer for, at et Udvalg maa nedsættes. Kunne vi da blive færdige dermed i denne

Sesſion, er det saameget desto bedre; jeg beſtjender ganske oprigtigt, at jeg troer, at det ikke bliver muligt at udføre dette Hverv saaledes, som det burde udføres; men jeg seer ingen Betænkelighed i, at Sagen bliver beroende til vi atter komme sammen.

Formanden: Hidtil har Discussionen under denne Sags første Behandling ene og alene dreiet sig om, hvorvidt et Udvalg skulde nedsættes til at behandle Sagen. Hvad dette Spørgsmaal angaaer, da skal det komme til Thingets Afgjørelse efter at den første Behandling af Sagen er sluttet; men Sagens Indhold har aldeles ikke været Gjenstand for Discussion under denne Behandling. Jeg skal for nemme, om der ikke er nogen af Thingets Medlemmer, der ønsker at yttre sig om Sagens Indhold; thi det er jo i alt Fald ikke afgjort, hvorvidt et Udvalg vil blive nedsat, eller om den uden et saadant vil komme til at overgaae til anden Behandling, eller om den, som det ogsaa er yttret i Thinget, slet ikke vil komme til anden Behandling, da det Tilfælde jo ogsaa er muligt, at Thinget mener, at den bør standse ved første Behandling.

Udter: Det forekommer mig, at Hovedspørgsmaalet ikke saameget er, om der skal nedsættes et Udvalg eller ikke, som om Sagen skal foretages strax eller opsættes til næste Sesſion; og selv de Fleste, der have talt for et Udvalg, forudsatte jo, at Resultatet af dette vil være, at det vel vil bringe endeel Oplysninger tilveie, men ikke bringe Sagen tilende, og at Sagen saaledes ikke vil komme til anden Behandling. Derfor mener jeg, at det først kunde sættes under Afstemning, hvad den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Krabbe) ogsaa foreslog, om enten Sagens Behandling videre skulde foretages i denne Sesſion eller opsættes til den næste, og da først, naar det var vedtaget, at den skulde foretages i denne Sesſion, blev Spørgsmaalet, om der skulde nedsættes Udvalg eller ikke.

Formanden: Ved den indledende Behandling af Sagen blev det afgjort, at den skulde overgaae til første Behandling; det er denne Behandling, der nu finder Sted (Ja! Ja!).

Jeg veed ikke, om Nogen har Noget at